

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS, I. FEBRVARII,

M. PHILIPPO DOVTE, Doctore Medico, Præside.

An Canities à timore?

1065

COLORIS ed mediâ in rerum luce Natura obscurior, quò se manifesta magis vis obicit & pater oculis fidelibus: siue sit is modò lucis *ἡμετέρας* fallacique specie euanidis ac temporarius illos pro vario lucis temperamento, obiectu, postu, repercussu, obnixuve corporum ludat, & fascinet: ita nempe prima rerum semina elementa infici sultinent, & ad stuporem vsque fugiente picturâ nubes interpolari: siue pertinacior planèque *ἀσθενέστερη*, de meliore artificis naturæ depromptus cortinâ, nec nisi cum in vnâ requirendus sit mixtorum gente, illum singula quæque parariæ lucis vsurâ commercioque conspiciendum plenius combiberint, qui singulis proinde quibusque suis ac singularis viget & efflorescit; ad eò varietate natura miscuit alligavitque in stirpium floribus & foliis, quàm succis & fructibus, de cætero fugaciorem; aliumque etiam atque alium obnoxie nihiloscilicet mutationis animantia excipere, totoque induere corpore iussit illa, cuius legem & vices privatus mixturæ modus qui latet in singulis, regit ac temperat: sic vt illum non modò alternante æstu *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* varietate mutabilis indoles, impetufque conferat, sed vis insuper multiformis alterationis eximia, seu naturæ lege, seu affectionis iniuriâ fiat, vnâ ludat simul & laborat in pennis auium pilisque animantium color.

OMNIA viuipara vestiunt & exornant pili, in quibus prorsus quàm supinis partibus densius, dum è cute exeunt, fruticant: Omnes quidem natura fissili, in brutis quotannis decidui; in homine non simul & semel erumpunt: alij quippe *ἡμετέρας*, capitis, superciliorum, palpebrarum; alij *ἡμετέρας* pubis primùm, inde axillarum, pectoris & menti ultimò, quos sequiori sexui inuidit natura, calus interdum dedit mensuro subsistente, vti Carie mulieribus, Abderitanæ Phædræ, & Namytiæ in Thaso. Promissos, breues, densos, ramos, graciles, crassos, duos, molles, pendulos vel erectos tùm diuersa partium quibus hærent natura, cùm cutis conditio facit, nec colorat tamen, nisi in brutis, in quibus hæc *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* canorum licet nostrorum conscia. Etas quoque prima annorumve vigor aut plagæ diuersa temperies illos sæpe mutat & discriminat. At vero crescere insuper felicius alique nostris malis, morbis scilicet præsertim tabificis, senio, satis inuictò quin etiam incremento durescere amplius & porrigi; senum ægrorumve, immò iuuenomplerumque, non mortuorum capitâ canescere, naturæ credas miracula. Mutati in album vernaculi pilorum coloris is affectus est in vnò homine & equo conspicuus, cæteris obscurior: Ebris matutior, & partibus quibusdam pura temporibus, scilicet quam occipitio & publi, inter ceteris diffinitque locis quàm operis, à summo apice, non à radice occipit. Alios denique *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* canos oculus fieri videas. Hunc affectum squalidior cutis prima inter *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* rudimenta suscitât, præ quâ tùm penuriâ alimoniz, cùm huius vitio quæ suggeritur *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* pili gracilescunt, canescunt, ad ingenium denuò nunquam redituri, ni de subito & intempestiue per vim affectus vel morbi canuerint.

ONAM operum naturæ partem nescit ille, qui eius in cædua conditione posita solidas & integras vires, ac iuge illud studium non æstimauerit profutura querendi, auerfandi nocitura, quæ illi semper *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, qui plena simul non recognouerit dominæ phantasie iura, quæ nullo non tempore vitur; heilique totam occupat imperio naturam. Ad illius nutum ita sæpe numero conspicias in aliis partibus infiti calor opus feruere, desiderari in aliis, ac vacare tandem, vnde præ cæteris prorsus in obsequia spiritus itque redire viam, ac viscerum modò statua totus penè deserit, cum corporis effusus ambitu cœu paganico, præceptis palatûsque procurrit, iussus modò iterum se recipit castris, vitæque laribus condit. Hinc, illinc vitæ behicicia, maleficia accipimus, manant derivanturque fontes perturbationum, quarum in bruta animæ sentientis parte motus iste impotens, à sensu secundum actum excitatus, sequester est, quem phantasiam nuncupamus, cuius incompotata ac repentina motus in opere ipso intelligas, si naturam non teneas? attende nivosâ sub archò, mediâ in Nordiâ, & Scythiâ æmulo nivis candore vulpes, vifos, vultures, aquilas accipitres, miluos, cornos; in Allobrogici Alpihus perdices albas, & lepores; in Pyrenæis Lagopoda Plinii de perdicum gente; gregales ceruas, simias in Ungariâ. Viden laborantis in foetâ muliere appetentiz errores in foetu ex fide representari? quid ergo tandem motiones huius inter reliquas *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, ira, timor, gaudium non tulerint? quom boni, malive præsentanci vehementi opinione mentem iuxta corpusque percellunt, naturæque munia *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* interturbant.

NEQVE tamen par illarum impetus est, vel æqua cuiusque iniuria: Auctior sit hæc in homine, proh pudor! commercio diuinæ mentis (quanquam sic eruditus ille videatur sedator) bruto moderatior, neque idè capitalis vt illi lætitia etiam tùm cùm temperata & blanda *ἡμετέρας* animæ conuulsantis conantilque discessionem quadam veluti meditatione *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, iucundâque commotione procis suis risus dulce venenum propinat. Rapis si cui superet, abundetque illâ pectus, sit conscia purpureæ mortis *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, etiam viris fortibus, Iuencio Taluæ Consuli, Dionysio: etiam sapientibus, Chiloni, Sophocli, nedum solis mulieribus, aut *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* tantum habet discriminis animæ compedes solidâ laxare licentiâ, ac velut emeritum sacramento absolucere *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* deinceps futurum, ad eò necessarius alioqui nexum mancipatumque vitæ officis. Ira, quæ (si nescis æstimes) *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* si naturam, dolor cum vehemente studio vindictæ coniunctus, vix vlli vsquam fatalis, etiam qui *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, quia confusio, perturbatioque, hoc minus lædit, quò inconstantibus, nec vno modo, nempe dolore contristat, vlscendendi libidine, studioque cum hilaritate coniuncto in spem huius erigit & fouet, vt ultione tandem cum deferuiscit, recreat: sic vt in disciplinâ morum iræ vacuitas stupida mentis *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* vitio vertatur, in medicis præsidio veniat, vt ænienfibus *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* At grauius cæteris importat malum subitus & improuulus timor, ictus quidam animæ & vehemens *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, quam infert tristioris mali expectatio, cuius tribules *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, & quæ animum excoquant macerantque curæ, etiam lentæ magis in penam.

VT enim præter etatis leges, morbo præcunte nullo, sensum & clanculum sic anteuertat canities, communis reliquis est hæc iniuria: vt fiat momentò, propria vnus timoris, vt potè quem non ægra cervicibus impendentis mali ferat patientia, sed aduersi, iucundi, præcipitis, insolentisque casus præsentis opinionis præstidia, migrantisque mentis *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* ac subitarius stupor, nec non ipsius phantasie has inter incitas occupatæ labor ultimis, siue naturæ illa, seu fortunæ placito pugnent faciant amoris; siue inter *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* inani specie terribula tumultuariò obiciscunt incogitanti. Quamobrem istos in brutis canos neu requiras; hominis, eiusque mente ventis est, ita suis malis properè incandescere; in vnum illum cadere potest vis hæc timoris summa totâ naturâ superior, hinc pauidis Nutrix potentia quasi oia ager, nullo alimentis sensu, gratiave ducitur; retentis ingratius ventrem soluunt cornua cum lituis audita; semen, lotium iniussu prodit. Rigor vt in querquæ, & gallicâ quâvis hyeme frigidiore vexat fatis, paucis licet placanda, vt satis sit *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* linguam etiam procluior quàm iratis *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* tenet, vitæ fecibus conduntur refuga conuulsæ; pudenda; hirc dolent, & querulo mimumpre *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, radices cordis pereunt, dumque ordine nullo, inconditè, dense, subtilim micant arteriæ, intensâ obsidione cingi, premique vitæ, virgeri dedicationem, quæ mox futuræ produnt, vbi in arcem vitæ vis animæ profusa, calor & spirituum copis in arcum coactis, *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* ipso in cordis lare *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας*, & *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* Itane tandem vbi tantum turbarum adest, dum labant, nutantque genua, voce, superiore labio, manibus, totoque corpore contremiscit, dum flos coloris perit, & ad Orci vestibulum de capite certam cineritur, in pilos partes corporis vltimas iniquis purgamenta noxæ nihil redundabit? Vt *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* mutari procluior est, plures Eginos, *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* *ἡμετέρας* & præcanos isthæc naturæ ruina, ni fata prauortirent, vbis gentium temporibus ostendit.

Ergo Canities à Timore.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Carolus le Breton.
M. Claudius Perraut.
M. Tassanus Fontaine.

M. Franciscus Pajor.
M. Florimondus Langlois.
M. Claudius le Vasseur.

M. Nicolaus Langlois.
M. Gilbertus Puyron.
M. Ioannes Vacherot.

Proponebat Lutetiæ FRANCISCVS GOVEL, Parisinus; A. R. S. H. M. DC. LVII.